

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 14716/2023
21.06.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Драгане Бољевић и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Светислав Величковић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство одбране, Војна пошта .. Ниш, чији је правни претходник Војна пошта .. Врање, чији је заступник Војно правобранилаштво, Београд, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 974/23 од 16.03.2023. године, у седници већа одржаној дана 21.06.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 974/23 од 16.03.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 974/23 од 16.03.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 1696/20 од 23.03.2022. године, ставом првим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете исплати и то: на име претрпљених физичких болова износ од 200.000,00 динара, на име претрпљеног страха износ од 100.000,00 динара, на име душевне патње због наружености износ од 300.000,00 динара, а на име душевне патње због умањења опште животне активности износ од 500.000,00 динара, све са законском затезном каматом од 23.03.2022. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име трошкова поступка исплати износ од 177.975,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 974/23 од 16.03.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужене и првостепена пресуда потврђена у ставу првом изреке, у делу одлуке о накнади штете на име физичких болова, претрпљеног страха и због наружености, као и у ставу другом изреке. Ставом другим изреке, првостепена пресуда је преиначена у преосталом делу става првог изреке, тако што је тужена обавезана да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете због умањења опште животне активности исплати износ од 200.000,00

динара са законском затезном каматом од 23.03.2022. године до исплате, док је преко овог износа до траженог износа од 500.000,00 динара тужбени захтев тужиоца одбијен као неоснован. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против наведене правноснажне пресуде донете у другом степену, ревизију је благовремено изјавила тужена, из чије садржине произлази да исту побија због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11...10/23, у даљем тексту: ЗПП).

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

У овој правној ствари правноснажном пресудом одлучено је о тужбеном захтеву за накнаду нематеријалне штете због претпљених физичких болова, страха, наружености и умањења опште животне активности, у чињенично-правној ситуацији да је тужилац као војник по уговору примљен у професионалну војну службу потпуно здрав и способан, да се за време вршења војне службе разболео, те му је наредбом команданта престала војна служба 18.07.2005. године, јер је оглашен трајно неспособним за професионалну војну службу, да му је пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 1574/17 од 25.10.2017. године, досуђена накнада нематеријалне штете због умањења опште животне активности, да је након тога дошло до битног погоршања здравственог стања тужиоца због чега му је ампутирана десна нога испод колена и оперисан десни кук, на основу чега је закључено да је након наведене пресуде дошло до додатног умањења опште животне активности тужиоца и да је погоршање здравственог стања тужиоца директна последица учествовања у рату и вршења професионалне војне службе, па је одлучено са позивом на чланове 154, 173, 174. и 200. Закона о облигационим односима. Институт изузетне дозвољености ревизије резервисан је за питања из домена примене материјалног права. Имајући у виду разлоге на којима су засноване пресуде нижестепених судова у примени материјалног права, да се накнада нематеријалне штете индивидуализује, те да је побијаном пресудом другостепени суд одлучио одговарајућом применом материјалног права према утврђеном чињеничном стању, то у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Како на основу изнетог произлази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. става 1. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета

спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете поднета је 11.03.2020. године, а вредност побијаног дела правноснажне пресуде износи 800.000,00 динара.

Имајући у виду да се у овој правној ствари ради о имовинскоправном спору у коме вредност побијаног дела предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија тужене није дозвољена.

На основу члана 413. Закона о парничном поступку, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Јелица Бојанић Керкез с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**